

Atlantis celá bílá,
slunce žár, ticho v zahradách.
Devátá vlna smyla žal i strach.
Žal i strach.

Modro nad Atlantidou kam se podíváš,
Píseň volných oblaků o tom zázraku zpíváš.

Vábí mě plout,
i kdyby mému bloudění se do tváře vítr smál.
Vábí mě plout za živým snem,
co zůstal dál, i chvíli se jen chvíli zdál.

Touha má bílý pták,
křídla spálená.
Atlantis láska má, má zem vzdálená
stále vzdálená.

Vábí mě plout za živým snem,
co zůstal dál, i chvíli se jen chvíli zdál.

Nad vodami už svítá,
ranní zvon vzrušený má hlas,
tajný kód srdce chytá,
už je čas, už je čas.

Atlantidu svou hledám,
ten zmizelý ráj.
Noc a svíce dohoří,
z hlubin noří se báj.

Vábí mě plout,
i kdyby mému bloudění se do tváře vítr smál.
Vábí mě plout za živým snem,
co zůstal dál, i chvíli se jen chvíli zdál.

Touha má bílý pták,
křídla spálená.
Atlantis láska má, má zem vzdálená
stále vzdálená.

Vábí mě plout za živým snem,
co zůstal dál, i chvíli se jen chvíli zdál.